

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
2017. Karácsony hava

A PACSIRTÁK KARÁCSONYA

Egy nagyon szép és tanulságos novellát ajánlok, amelyet Ravasz László református püspök Reményik Sándornak szánt. E novella felcsendülése után sokan az utcán így köszöntek: "éhesek a pacsirták".

Assisi Ferenc mondta egyszer: ha a császárral beszélhetnék, elrendeltetném vele, hogy a pacsirtáknak karácsony estéjén magot szórjanak a havas utakra, hadd legyen részük ünnepi lakomában e szent napon nekik is. A Szent meglátta és átérezte: milyen szörnyű dolog a napsugárhoz és nyári hőséghez szokott pacsirtának szállni havas utak, dérütött mezők, hófehér földek felett.

Ha egyáltalában tudna énekelni, mit énekelne ilyenkor egy árva pacsirtapár, mit énekelne ilyenkor a pacsirta a párjának holt teteme felett? Utolsó dal a megfagyott világban. Mikor ideér a Szent gondolata, hirtelen rázuhog a karácsonyi öröm forró gondolatzápora. Hiszen karácsony szálni és szeretni tanított, felfedezte a szenvedő embert, királyi művészzé avatta a jótettet, megismertette az emberekkel az élet legnagyobb örömét. Az örömszerzést.

Ne féljete, fázó pacsirták, íme, szól a király, parancsot ad, bársonymentés, tollas süvegű, szattyánsarus apródok szórják tele a hómezőket édes, friss magvakkal, s hívogatják az éhség-és fagyverte sereget királyi lakomára. Szélzúgásban, fagyos csendben surran, röpül ezer madár, halk, sűrű motozás, s egyszer csak megszólal a pacsirták Te Deumának csengettyűszava. Igen, így képzelte ezt a Szent, maga is az Isten pacsirtája.

De mi lenne másnap reggel? Vajon elég-e az, ha egyetlen napon csoda történik, és a havas táj felett elszórják az életmentő búzaszemeket? Élet-e egy olyan karácsony, amely egy nap kivételes hangulatát iktatja bele évenként egyszer kietlen, sötét és kihűlt életünkbe? Lehet-e pacsirtát tartani úgy, hogy egy hosszú télen át egyetlenegyszer kapjon szemet? Milyen világos: hogy ha a karácsony nem lesz mindennapi erkölcs: ünnepi romantika marad csupán. Milyen kökemény valóság, hogy a pacsirták mindennap éhesek, mindennap fáznak, s őket mindennap etetni és szeretni kell. Kihűlő világban, ólomszínű ég alatt, hallítélettel telített levegőben suhannak, szállnak, hullanak a fázó, néma pacsirták: a lelkek. Mindenikben ott halványodik egy édes nyárnak emléke vagy álma. Mindeniknek tele van a lelke el nem énekelhetett dalokkal. Mindeniknek vonaglik fáradó szárnya, amint menekül a zord idő körülkerítő avargyűrűjéből a fény, a béke, a szeretet szigetére. Oh, mennyi ilyen lélek szálldos körülöttünk! Siessünk, halálosan sürgős a munkánk: szórjuk szét a hómezők felett a jóság búzaszemeit, apró vigasztalásokat, piciny segítségeket, részvétet, kézfogást, megértő hallgatást, szükös kamránk összesöpört morzsáit, mindazt, ami tőlünk telik: éhesek a pacsirták!

Hétköznaponként, estenden, mikor megáll a nagy malom, a robot nem tapos, a gond nem örül: hallasz-e néha halk, távoli tiszta pacsirta szót, azoknak a lelkeknek énekét, akiknek éppen a te kezéd vetett búzaszemet? Nem ismered őket, nem találkoztál velük: Isten elválasztotta a magvetőt és a pacsirtát, de a magvető hallja az ismeretlen megvető énekét, és minden pacsirta énekét mond az ő magvetőjének. Minél hősiesebb, minél állandóbb és minél győzedelmesebb az a küzdelem, hogy a pacsirták mindennap érezzék a karácsonyi gondolat örömét, annál tisztább és hallhatóbb a világháborúban önmagát tépő emberiség harci zaja és halálordítása között a pacsirták éneke. Isten ezért az énekért tűri meg a világot.

ADVENT

A kezdetek kezdetén létezett az Ige,
és nem tudom pontosan mi vezetett ide;
de az Ige maga volt Isten, aki egy.
Benne volt az élet, s ez tudod mit jelent?

Az élet lakott benne, mint sötétben a fény,
és általa lett minden, mi világunkban él,
általa lett minden, mi ezen a Földön jó,
a fák fölött az ég és talp alatt a hó.

Általa lett minden és minden csak mi
értünk, hogy visszataláljunk, hogy legyen
még esélyünk; visszatérjünk Hozzá, aki
önmaga az út, s önmagában úgy vár, mint
elvesztett fiút.

Izsákot nyugtatgatta Ábrahám a hegyen:
Isten majd gondoskodik, áldozat ki legyen.
Dávidnak ígérte a Messiás szent sarjat:
Gyermek adatik majd, s nyer örök uralmat.

Őt úgy fogják nevezni: a Csodálatos Bölcs,
Örökké Élő Atya, az Isten Ki Erős,
úgy fogják majd hívni, a Béke Fejedelme,
kiváltja a törvényt nettó kegyelemre.

Nem látszatra ítél és nem hallomásra dönt,
nincstelenek ügyét viszi mindenek előtt.
Megveri e gonosznak világát szájával,
kiöli a bűnöst belőlünk százával.

Hűség és igazság a derék öltözéke,
agresszív barmokra ül ereszkedő béke.
Hálát adunk Urunk, mert bár ránk
haragudtál,
haragod elillant s újra mivelünk jársz.

Véget vetni sietsz a hervasztó halálnak,
arcunkról lemosod azt mind, ami gyalázat,
nem nevezik többé a bolondot nemesnek,
s a gazembert se mondják tisztességesnek.

Kiárasztod reánk a lelkedet magasból,
a földeken a jog és az igazság honol.
Remegő szívűek, most legyetek erősek!
Szabadító Krisztus érkezik közetek.

Készüljete vakok, a világ látására,
és kik nem hallotok, fületek nyitására.
Szarvasként szökellhet mindaz, aki ma
sánta, ujjonghat a néma, nyelve szólására.

Építsetek utat a pusztában az Úrnak,
egyenes legyen az, mint gyalult
keresztrudak!
Emelkedjen a mélyből, minden horpadt
völgyünk,
süllyedjen az összes hegy most le előttünk.

Úton van már felénk az Úrnak dicsősége,
minden ember, így hát te is láthatod végre.
Nem kiált, nem lármáz, nem szónokol az
utcán, nem legelteti szemét a mások
cuccán.

Eltörli a förtelmes hűtlenségeinket,
elfújja, mint felhőt a tökéletlenséget.
Térj meg hozzá vándor, és készítsd magad
elő, eljött a te időd, érted jön ma el Ő.

Lesi-Tóth Csaba

Mit jelent nekem a karácsony? – konfirmálók gondolatai

Számomra a karácsony a szeretet ünnepe és egy új esély Jézus születése által. Ez az új esély a megváltás. Megszületett a Megváltó, aki azért lett, hogy eltörölje a bűneinket. Ez az ünnep még azért is szép, mert az egész családommal együtt ugyan azt gondoljuk és ünnepeljük.

Számomra a karácsony attól ünnep, mert ilyenkor együtt van a család és senki sem siet. Megünnepeljük a családdal, hogy Jézus megszületett. Ilyenkor mindenki sokkal jobban odafigyel a másokra, illetve a rászorulóokra. A karácsonyban nem az ajándékok a fontosak, de adni nagyon jó érzés, főleg ha az, akinek adod, nagyon örül.

Nekem a karácsony az egy olyan ünnep, amely ma már nem csak hagyomány. Minden évben valami újat mond el ugyan az az ige. Nem várom el tőle, hogy mindig mást adjon, Isten mégis úgy alkotja, hogy sose legyen két ugyanolyan betlehemezés, vagy istentisztelet. Minden egyes évben mikor már elkezdtem megérteni az ígét, egy újabb oldalát mutatta meg. Nekem ez az ünnep az egyik legfontosabb és legváltozatosabb ünnepem.

Számomra a karácsony egy fontos ünnep és nem csak azért, mert kapok ajándékokat. Nem a meglepetés nagysága vagy értéke számít, hanem hogy együtt vagy a szeretteiddel. Már az ünnepi vacsora is többet ér az ajándéknál, mert előfordulhat, hogy hétköznap a szülő későn ér haza, vagy te tanulsz sokáig. Úgyhogy élvezzük ki ezt a remek ünnepet szeretteink körében.

Ünnepi menetrend

December 24-én 16.00 órakor betlehemes lesz a templom előtti lépcsőnél.

December 25-26-án 10.00 órakor ünnepi istentiszteleteinket tartjuk úrvacsoraosztással.

December 27-28-án a Lelkészi Hivatal zárva lesz.

December 29-én 18.30-kor részt vehetünk az év utolsó bibliaóráján.

December 31-én 10.00 órakor istentisztelet, és

18.00 órakor óévzáró istentisztelet lesz a templomban.

Január 1-jén 10.00 órakor újévi segedelemkérő úrvacsorás istentiszteletre hívogatunk.

Tartalmas év... szolgálatok sora, presbiteri gyűlések, parókiafelújítás, imaház tető, alapítványi teendők, költözés, „óvodaügy”, banki teendők, beiktatás, kertrendezés, csendes hétvégék, kirándulás, régi bútorok rendbetétele, új könyvelői program megismerése, kérő szóra adott azonnali válaszok, találkozások sora, láthatatlan szolgálók készsége, közösség megélése, közénk vezetett beosztott lelkész, táborok, lelki testvérek, presbiteri tisztújítás, sok-sok ima, „azért az egyért” hittanoktatói szemlélet elmélyülése, régi-új kántor érkezte, gyermek fogantatások és születések, esztendőkre szóló tervek... élő közösségért mondott hála szava. Megbocsátani tudás gyakorlása, naponkénti megújulás, megválaszolatlan kérdések, be nem fejezett munkák, meg nem történt látogatások, fájó elválások... imádságos hétköznapok. Egyedül nem megy, de EGYÜTT igen! **Az Úré legyen a dicsőség a 2017-ben elvégzett szolgálatokért, minden szolgálóért, a gyülekezet egészéért! A mi Urunk irgalmában és segítségében bízva, engedelmesen induljunk tovább!**

Szűcs Erzsébet: Negyven karácsony

Negyven éves lettem és
Meglepetés e verselés nekem, nektek.
Mellyel meglepem
e késő őszi reggelen saját magam.

Negyven évem gyorsan elfutott,
sok rossz, de mellette rengeteg jó is jutott,
sorolhatnám... De nem teszem.

Mert amit kívánhat csak az ember, az talán
mind megtörtént és történik velem, de a
legszebb és legcsodálatosabb dolog is
megtörtént, pedig tudom, hogy nem
érdemlem.

Azon a tizenhárom évvel ezelőtti kora őszi
reggelen, és hat évvel később, azon az
estébe hajló késő délután megkaptam
életem két csodáját, amit az Úr Isten ingyen
való kegyelméből adott nekem át.

Amikor kicsi voltam, kíváncsi és
csodálkozó tekintettel néztem a világot,
szerettem volna megkapni sok mindent,
amit az élet soha nem adott.

Mai fejjel tudom, nem szeretnék semmit
már, csak megnyugodni kicsit, itt legbelül,
kitakarítani a lelkem, és eltüntetni mindent,
ami fáj.

Régen, ha rossz volt kint, elbújtam legbelül,
odabent senki sem bántott.

Aztán „új barátot szereztem”: meg tanultam
verset írni, s ezután már könnyebb volt az
élet: kiírtam magamból minden bánatot, és
vele együtt elzártam magamtól az egész
világot.

Szerettem a könyveket, s szerettem azt is,
ahogy maga a csend is meghallgat engem.

A zene felszabadított, és mellette a toll és az
üres papír szabadságot adott.

Így tettem könnyebbé magamnak az életem.
Írtam halálról és szerelemről, fájdalomról és
szeretetről, barátságról. Arról, mit is
szeretnék igazán. De sokáig nem kaptam
választ.

A változást és a válaszokat az Úr hozta el.

A karzaton otthon vagyok, amikor belépek
a templomba, hazaértem.

Évekkel később, mikor újra segítséget
kértem, mert már úgy éreztem, nem bírom
tovább, két kis csodát kaptam. Ők lettek
életem értelme, velük újra kinyílt a világ.

Ez nem olyan válasz volt, amit az ember a
kérdéseire vár.

Feladatot kaptam, és az volt a kérdés, hogy
mit kezdek vele. Felelősséget kaptam egy
egész életre. De már tudom.

Nem kell egyedül vállalnom, mert nem
vagyok egyedül. Csak kérnem kell Istent, s
ha úgy látja, szükségem van rá, amit kértem,
az mindig teljesül.

Az Úr Isten tudja, mi a jó nekünk.

Nem kell mást tenni, csak kezébe adni az
életünk. Ugye, milyen könnyű? Nem is az.
De ha rábízuk az életünk, az mindig jó
lesz, és igaz.

Apró kezek, lábak értek hozzám,
csodálkozó tekintetek néztek a világra.

Pirosposzsgás arcuk őszinte mosolya
világított rám, és mindent elsőprő erővel
törtek rám a szeretet könnyei, amikor
először mondták, hogy „Anya”!

Olyan tiszták, mint a hó. Mint az, aki adta
őket nekem. És akkor újra kaptam a régi
kérdésekre választ. És tudtam, mit kell
tennem. Mivé kell lennem, válnom újra?

Gyermekké.

Egy elveszett juh vagyok, akit újra meg akar
keresni a pásztor. A tékozló fiú vagyok,
akinek megbocsát az apja.

Gyermek szeretnék lenni újra, gyermeki
nagy hittel élni úgy, mint az a két bárány,
aki örül, ha hazatér az édesanyja.

Negyven év sok idő, de sokaknak ennyi sem
adatik meg. Akkor miért nem tudok én
igazán örülni az életnek?

Azért, mert nem tudtam,
mi az, amit várok, és mit szeretnék elérni.
Most tudom. Gyermeki nagy hittel
szeretnék én is újra élni.

Református identitás – a férfi csendes-hétvégén résztvevők gondolatai

Tiszta, Biblia szerinti, hitre törekedni, hitben élni, segítséget csak az Úrtól remélni, a jézusi keskeny úton járni, Isten áldásával, adományaival jól sáfárkodni. Örökös/folyamatos újragondolás, önvizsgálat.

Gyermekként azért örültem annak, hogy református vagyok, mert ez hordozta a legkevesebb külső jelet, tehát pl. hogy a katolikusok letérdelnek, az nekem akkor sok lett volna. Utána kb. 16-17 évesen a tiszta beszédet jelentette, vagyis, hogy nem volt benne „malaszt”. Ez engem akkor zavart volna. Most is elsősorban ezt jelenti, a tiszta beszédet, a lényegét. Az utóbbi időkben (1-2 éve) – és ezt a reformációi sorozat is alátámasztotta – sokkal nyitottabb vagyok nem csak igei dolgokra. El tudom hinni, hogy nem csak a templomban kell/lehet megélni a református rendet illetve értékrendet. Ezt próbálom most megélni a munkahelyemen, a családi életben, illetve a telkünkön is. Ez sajnos nem sikerül egyik területen sem teljesen, de látom magam előtt, hogy minek hogy kellene kinézni, így megvan a cél is. Az embereket egyenlőre figyelem, és ha belefér a „keretekbe” próbálok örömet adni és így beletenni református magamat az adott szituációba. Nemigen tudok célirányosan téríteni, úgy gondolom, hogy ezt mindenkinek magának kell megérteni. Összefoglalva a tiszta egyszerűséget jelenti, és számomra ez adja a szépségét is.

Első sorban keresztyén, Krisztus egyházának tagja.

Másodsorban a gyülekezet és a közösség, ahol otthon vagyok, ahol feladatom van.

Harmadsorban a református mentalitás, liturgia, gondolatiság, ami számomra nagyon kedves, hiteles és helyes.

Azért vagyok református, mert a Jóisten református családba küldött erre a világra. Meggyőződésem, hogy református hitem jó és helyes módja az Istennel való kapcsolat megélésének, mert bármikor beszélhetek Vele közvetlenül, nem kell egy közvetítő fülébe súgnom, amit csak Istennel osztanék meg. Jó dolog az, hogy elhívott szolgálói életében is láthatom a család példáját, szentségét. Szeretem, mert a hitem és Istenem tiszteletének minden szava magyar anyanyelvemen hangzik el. Az, hogy református lehetek, azt jelenti számomra, hogy a lehető legszabadabban, „értőbben” hihetek, és csak Istenben, körítés és sallangmentesen. Tudom, hogy Isten megbecsüli és megsegíti a kemény munkát, mert erőt ad hozzá és büszkeséget, hogy az Ő nevében, az Ő dicsőségére dolgozhatunk.

Jól érzem magam reformátusként a bőrömben. A református valláson túl a katolikusra van jobb rálátásom. Megszoktam hallgatni (rádióban) más vallásúak félórát is. Ilyenkor sokszor úgy érzem, hogy „református géneket” örököltem, vagy, hogy Isten is reformátusnak teremtett. Úgy érzem, hogy a helyemen vagyok.

Magyarság megőrzése; hitbéli letisztultság (Sola); élő közösségi élmény; befogadás, befogadóképesség; folyamatos útkeresés, próbálva az igére figyelni; üdvbizonyosság.

Büszke vagyok, hogy református vagyok. Arra, hogy keresztyén lehetek, hogy Isten mindig középben áll.

Jelenti az istentiszteleti közösséget, a család egyfajta védettségét, közös gondolkodást, munkálkodást.

Együtt.

Testestül-lelkestül, életemben és halálomban nem a magamé vagyok, hanem az én Idvezítőmnek, a Jézus Krisztusnak a tulajdona.

Sákramentumok.

Református identitás a számomra? „Tanbeli” – érzelmi – kulturális feleletet adok, ami sterilen nem szétválasztható.

1. Az 5 Sola. A Biblia napi olvasása, folyamatos törekvés a tanulásra.
2. „Istenélményeim”, saját bizonyosságom, a másoktól hallott bizonyoságtételek, az Isten velünk van, Őáltala-Ővele-Őbenne
3. Reményik, Áprily, a Farkas-utcai templom (még ha eredetileg nem is reformátusnak építették a reformáció előtt), Koós Károly, Tákos és Csaroda, kiállítás az SDG galériáján...

Hit, szeretet, megértés.

Isten közelségének valóságos átélése. Nincs és nem is lehet több közbenjáró. Egyetlen közbenjárónk van: Jézus Krisztus.

A hit valóságának megnyilvánulása az élet minden területén. Nemcsak a gyülekezetben vagyok hívő ember, hanem a családban is, munkában is, a világban, társadalomban lévő helyemen is. A teljes hétköznapi életnek is hitéletnek kell lennie.

Reformátusként számomra fontos, büszkeséggel tölt el:

- Hitünk alapja a Biblia, az Isten szava mindenféle hókusz-pókusz nélkül.
- Az eredetit, az igazit, az Igazat, a megtisztítottat, a naturális valóságot vallom.
- Büszke vagyok arra, hogy olyan földi-égi gyülekezethez tartozom, ahol közvetlenül tudom Istennel tartani a kapcsolatot és nem mindenféle közvetítőn és orákulumon keresztül.
- Fontosak számomra a sákramentumok vételének és kiszolgáltatásának mikéntjei. Azok végtelen egyszerűsége, és mélysége, az érthető érthetlensége, és az érthetetlen megértése.
- Büszke vagyok a hitünk puritán voltára, hogy külsőségeiben is követi Krisztusunk végtelen és mélységes egyszerűségét.
- Szeretem, hogy a lelkészek magunk közül valónak vallják önmagukat, és közvetlen szeretetteljes kapcsolatuk lehet velük, és nem felsőbbrendű lényként kell tekintenem rájuk.
- Fájjalom: az elhanyagolt református templomokat; a Magyarországi Református Egyház gazdálkodásának olykor hibás prioritásait; a saját magam bukásait, azt, hogy bár szeretném, de nem tudom mindig az Urat követni; a hitványságaimat; a méltatlanságomat.

Számomra a reformátusság Isten szava, igéje mindennek előtt. Ez után, vele egységben a magyarságom, hazám következik. Isten ide helyezett, itt adott testvéreket, feladatot, közösséget. Ha elfogadom Isten ingyen adott, szeretetben fogant kegyelmét, vele fogadom helyemet, hazámat, társaimat. Isten két belső szeretetkört is adott, a református gyülekezetemet és a családomat, hogy megújulni tudjak és megtanuljam az Isten kitartó, hosszútűró szeretetét.

Sokáig töprengtem vajon mit is írhatnék válaszképpen a kérdésre, de tegnap este nem igazán tudtam megfogalmazni. Gondoltam semmi baj, hát az iskolában is többször előfordult, hogy nem készült el valaki a házi feladattal. Aztán éjszaka, hajnaltájt átvillant az agyamon az a szó, hogy toleráns. Aztán ezt a gondolatot elkergettem magamtól. Később aztán még három szó jutott eszembe: megengedő, elfogadó, befogadó. Továbbra is kalandoztak utána a gondolataim, de ez a három szó minduntalan visszatért.

Abban látom a református identitásomat, hogy bemenve egy református templomba nem imádkozom semmilyen Szenthez, nem nézegetem a szobrokat, freskókat, hanem egyedül Istenre tudok figyelni és az Ő tanítását hallgatni.

Örülök, hogy reformátusként kereszteltek meg. Lehetnék más vallásban élő is, de a lényeg Isten kegyelme, hogy megkönyörült rajtunk az Úr Jézus Krisztusban.

1. Református templomaink egyszerűségükben is méltóak Istenhez. 2. Református emberként a helyemen érzem magam. 3. A tanítás-prédikáció: tiszta, világos, érthető, mindenre választ adó.

Úgy érzem azonban, hogy nagyobb fegyelemre, rendre volna szükség sok esetben.

Mit jelent számomra, hogy református lehetek? Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy ez így van. Számomra sokkal érthetőbb, közelebb a református hit szerinti tanítás. Elég sok katolikus misén veszek részt, mivel édesanyám vallása ez, és a rádióban is egész nap ezeket hallom. Egyszer megfogalmaztam édesanyámnak – anélkül, hogy bántani szerettem volna őt – hogy milyen jó, hogy én református vagyok, mert úgy gondolom, ez a fajta istentisztelet nem nagyon tudna lekötöni. Ez nem igazán tetszett neki. Amit tanultunk, követem: „más vallását nem bántom, tisztetem, de a magaméhoz nem leszek hűtelen”. Nagyon örülök, hogy az Úr így választott engem!

Magyarul, tisztán, sallangmentesen.

Krisztusi utat, összetartozást, bigottság-mentességet, egyszerű nagyszerűséget, változást. SDG!

Reformátusnak lenni állandó küzdelem azon minden alázatot nélkülöző érzés ellen, hogy jobban értek a keresztyénséghez, mint mások. Reformátusnak lenni az ige alapján hinni Jézus megváltó kegyelmében. Hiszem, hogy nem saját érdemeim miatt, de Krisztus embere vagyok, és törekszem ennek megfelelően élni.

Reformáció 500

Sokak öröme 2017. október 28-30. között előadássorozatot tartottunk egyházközségünkben, amikor többek között, a reformáció művészetekre, gazdaságra, történelemre és az egyház missziói látására tett hatásairól szóltak meghívott vendégeink. Itt is köszönetet szeretnénk mondani azoknak, akik gazdagítottak minket szolgálatukkal, és azoknak is, akik megtisztelték az előadókat jelenlétükkel. Elmondható: gyarapodtunk ismeretben, erősödtünk hitünkben, hálára indult szívünk, s keresztyén emberként – a ma feladatait látva – feléledt felelősségünk, hiszen a mi Urunk, Jézus Krisztusunk minden korban, minden gyermekétől, gyümölcsstermő életet vár.

Alábbiakban dr. Varga Erzsébet Teréz, egyetemi adjunktus előadásának (nem teljes) írott anyagát olvashatjuk. Fogadják szeretettel!

A reformáció hatása az adózás kérdéseiben a magyar közgazdasági gondolkodásra születésének hajnalán

Gazdasági gondolkodás Adam Smith előtt is volt, a mai értelemben vett közgazdasági kérdések elemzése gyakran vallási (etikai) alapon indultak meg, ld. az ókeresztyén írókat (Ágoston, Aqunói Tamás), majd Luther és Kálvin is véleményt nyilvánítottak, hiszen nem csak a túlvilági kérdéseket tartották fontosnak. *„Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.”* (János ev. 17,15) Valójában Adam Smith is morálfilozófus volt, Kálvin jogi diplomát szerzett, Apáczai Csere János pedig a kor legszélesebb ismeretanyagát írja le először magyar nyelven. A reformáció 500 éves évfordulója kapcsán méltó megemlékezni a gazdasági gondolkodáshoz való hozzájárulásukról.

A Magyar Tudományos Akadémia 2017-ben azt várja az egyes tudományterületektől, hogy vizsgálják meg, valóban az emberi életminőség kedvező irányú befolyását szolgálja-e a tudomány gyors fejlődése, leszögezve, hogy a tudomány és társadalom együttműködésére van ehhez szükség. A kérdésük az, emberközpontú-e a tudomány. A gazdasági gondolkodásban talán fontosabb az a kérdés, hogy milyen ember áll a tudomány középpontjában. Tulajdonképpen ez különböztette meg a humanizmust és „kortársát”, a reformációt. Míg az előbbi szerint az ember alapjában jó, addig az utóbbi szerint kárhozatra méltó. Mai fogalmakkal élve a normatív és pozitív közgazdaságtan különböző megközelítései juthatnak eszünkbe, viszont itt azonos az eszköztár, ti. a logika és nyelvtan szabályai.

Weber különös jelentőséget tulajdonít a protestáns egyházaknak, különösen a kálvinizmusnak, abban, hogy megfelelő erkölcsi alapot nyújtottak a kapitalizmus elterjedésének, különösen a hivatás fogalmának megteremtésével, a munkára ösztönzéssel, és a fogyasztás visszafogásával. A jövedelem növelése és a fogyasztás csökkentése definíciószerűen hozza el a megtakarítások növekedését, ezáltal a tőkefelhalmozást. Ezt a hatásmechanizmust tovább fokozta a kölcsöntőke után szedhető kamat legalizálása erkölcsi és jogi értelemben is. A reformáció gazdaságra gyakorolt hatásának ez a gondolata viszonylag széles körben ismert, a továbbiakban a közpénzügyekre vonatkozó elveket szeretném bemutatni, ugyanis az állami szerepvállalásról, költségvetésről, annak kiadási és bevételi oldaláról is határozott vélemény alakítottak ki a reformátorok.

Luthernél igen szigorú az elhatárolás egyház és állam között (ld. kettős kormányzat, vagy kettős birodalom elve), az államnak inkább csak védelmező szerepet jelöl ki, hasonlatos Adam Smith későbbi éjjeli őrr állam koncepciójához. Kálvin azonban azt várja az államtól (a fejedelemtől, vagy a királytól), hogy ne csak megvédje a területén élőket, hanem kifejezetten javítsa az ő jólétüket is, az államról ne úgy gondolkodjunk, „mint valami szükséges rosszról”. A szegényekről, árvákról, özvegyekről, betegekéről való gondoskodást alapfeladatának tekinti, ahogyan az oktatás, a diákok és tanárok támogatását is. (Természetesen nem kizárólag az államtól, hiszen az egyház is komoly szerepet vállalt ezekben, már Kálvin idejében Genfben is.) Az uralkodónak való engedelmisség, „őszintén és szívből” alapvető kötelessége a hívőknek, mivel Isten akaratából kapta tisztségét még egy rossz király, vagy fejedelem is, és még ha büntetésként adta is a népnek, meg kell hajolni rendeletei előtt, „akár adókat kell fizetni, akár közszolgálatokat és egyéb terheket kell viselni”. Kálvin természetesen nem elvakult vagy elfogult a királyok, fejedelmek irányában, az (eredetileg a francia királynak írt) Institutio VI. fejezetében azt is leírja, milyen komoly problémák merülnek fel velük szemben, itt megjelenik tehát a közgazdaságtan pozitív, leíró szemlélete. Kijelenti, hogy „az adók és vámok jogosult jövedelmei a fejedelmeknek és bár elsősorban a hivatalukkal járó közköltségek fedezésére kell azokat fordítaniok, éppúgy használhatják az udvartartásuk fényének az emelésére is”. Ez utóbbi elem többeket meglephet, tekintve, hogy a közembereknél mennyire elutasítja a fényűzést, de arra is felhívja a fejedelmek figyelmét, „hogy az ő kincstáruk nem annyira magánpénztáruk, mint inkább az egész népnek közpénztára ..., amelyet ... nem lehet elpazarolni”.

Apáczai a fentiekhez hasonló elvárásokat fogalmaz meg 1653-ban Erdélyben. A Magyar Encyclopaedia Tizedik rész címe: Az embernek magaviseléséről. Itt ír a szerző a felebaráti kötelességekről, házastársi, gyermek-szülői, szolga-gazda kapcsolatokról, az egyházi tisztségekről és a polgári társaságról. Ez utóbbi alatt értve a világi hatalmat (három formáját különböztetve meg: democratia, aristocratia vagy monarchia), melynek feladata a törvényhozás, a védelem (akár katonai) megszervezése, iskolák létrehozása, tanárok és diákok támogatása (ez különösen fontos, sokszor előkerülő, sürgősen megoldandó ügy), a közkiadásokról való gondoskodás. Ugyanakkor az állami bevételek alacsony szintjét várja el: „A közönséges terhnek (igának) penig mentől kevesebbnek kell itten lenni.” A népnek ugyanakkor az a kötelessége, hogy „örömet segítjék hazájokat, tudniillik adót adjanak fejenként, sőt vámot, harmicadot is örömet”

Apáczainak szívügye az iskola, melyben helyet szán az Oeconomia oktatásnak is. Noha a reformáció az Istennel való viszony helyreállításáról szól, ezzel természetesen összefonódnak a hétköznapi kérdései. E mozgalomnak vitathatatlan érdeme, hogy kitárta a világot a tudományok felé, mindezt az emberek anyanyelvén, az iskolarendszer kiépítésén, ill. fejlesztésén keresztül is. A korabeli gazdasági gondolkodást is új alapokra helyezte, nem csak a kamat jogosságának ügyében, de az állami költségvetés kérdéseiben is máig érvényes tételeket fogalmazva meg.

Gyülekezetünk alapítványa - Tűtornyos Alapítvány

Az Alapítvány célja a Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség egykori lelkipásztora, Benkő István emlékének ápolása azáltal, hogy feltárja munkásságának, egyházi – hitéleti tevékenységének eddig ismeretlen mozzanatait. Az Alapítvány célja továbbá, hogy Benkő István munkásságát, tevékenységét, az általa képviselt szellemiséget megismertesse az utókorral, a jövő nemzedékével, ennek érdekében az Alapítvány kiadványokat készíthet, illetve egyéb ismeretterjesztő programokat szervezhet.

Az Alapítvány célja a Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség hitéleti tevékenységének a rendelkezésére álló eszközökkel való támogatása.

Az Alapítvány célja az Egyházközség fiataljainak Benkő István szellemiségének megfelelő erkölcsi és hitéleti nevelése, oktatása, a református vallás alaptételeinek, a reformátusok által a mindennapi élet során követendő erkölcsi normáknak az ifjúsággal való megismertetése.

Az Alapítvány közművelődési, kulturális programokat szervez az Egyházközség tagjai részére, amelyek elsősorban az Egyházközség mindennapi életével és az egyházi ünnepekkel kapcsolatban elősegítik és erősítik a hívek közösségi tevékenységét, az emberi kapcsolatok kialakulását.

Az Alapítvány anyagi és erkölcsi támogatást nyújt az Egyházközség arra rászoruló tagjai részére, ennek keretében, erejéhez képest segíti az öregeket, a munkanélkülieket, a fogyatékosokat és a más, önhibájukon kívül hátrányos helyzetbe került embereket.

Az Alapítvány célja, hogy a rendelkezésre álló eszközökkel támogassa a Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség tulajdonában, illetve használatában álló épületek fenntartását, karbantartását, ezen belül is elsősorban az épített természet emlékeinek (városképi jellegű épületek) megőrzését.

Ezen célkitűzések megvalósítása érdekében az Alapítvány pénz- és egyéb eszközökből álló vagyontömeget hoz létre és ezt a vagyont adományok elfogadásával és különböző vállalkozásokkal növeli, azért, hogy e vagyon forrásként szolgáljon Benkő István emlékének ápolására, szellemiségének továbbadására, illetve az Alapítvány által kitűzött hitéleti, nevelési-oktatási, ifjúsági, kulturális, szociális, karitatív és egyéb célok megvalósításához.

Az Alapítvány céljai és feladatai megvalósítása érdekében együttműködik minden olyan szervezettel, közösséggel és személlyel, amely, illetve aki a közös célok elérésén munkálkodik.

Alapítványunk adományokat tud fogadni készpénz befizetésével a Lelkészi Hivatalban, illetve banki átutalással a CIB 10700691-43295704-51100005 bankszámlaszámon. A hatályos jogszabályok értelmében, jelenleg még nincs lehetőségünk, a személyi jövedelemadó 1%-os felajánlásainak fogadására.

2018. október 27-én „Benkő napot” tartunk az egyházközségben.

A 2017-es esztendőben a feltámadás és az örök élet reményében búcsúzott tőlünk:
Szabó Sándor életének 79. évében, Patonai Jánosné V. Varga Ilona életének 77. évében, Lukovszki Jánosné Kovács Mária életének 72. évében, Szabó Béla életének 88. évében, Mátrai Miklósné Homa Ilona életének 86. évében, Szabó Gyuláné Hornyák Mária Ilona életének 63. évében, Mucsi Gáborné Szappanos Ilona életének 87. évében, Barna Lajosné Szőke Julianna életének 83. évében, Mocsári József életének 76. évében, Csonti Istvánné Radányi Zsuzsanna életének 72. évében, Varsányi Lajosné Sárszegi Erzsébet életének 94. évében, Banda Andrásné Simon Julianna életének 88. évében, Fodor László életének 69. évében, Durst Emilné Pityvicska Éva életének 69. évében, Tóth Sándor életének 68. évében, Soós Sándorné Kerekes Margit életének 83. évében, Harkály Gyula életének 52. évében, Németh László életének 101. évében, Hajdu Lajos életének 59. évében, Tóth Pálné Csánki Mária életének 90. évében, Reinitz Imréné Komlódi Julianna életének 86. évében, Jáger Lászlóné Háda Erzsébet életének 88. évében. *„Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem.”* (Zsolt. 62,6)

Ebben az évben Isten és a gyülekezet színe előtt házasságot kötöttek:

- Vághy László (ref.) és dr. Szili Ágnes (ref.)
- Torma Zsolt (ref.) és Miszti Beáta Tímea (r.kat.)
- Haluska Csaba Mihály (ref.) és Bekó Tímea (ref.)
- Szalontai Gergely Albert (ref.) és Fülöp Ágnes Zita (r.kat.)
- Sallai Róbert (ref.) és Bögér Diána (ref.)
- Simon Emil (ref.) és Bösze Katalin (ref.)
- Szilágyi Tamás (ref.) és Tejfel Krisztina Henrietta (ref.)
- Csöngé Péter Ferenc (ev.) és Kovács Mónika Ilona (ref.)
- Balika János (ref.) és Mezámbróvszki Anita (ref.)
- Karcsai Gergely (r.kat.) és Gerencsér Ágnes Zsófia (ref.) testvéreink.

„Uram Isten, a te áldásoddal áldassék meg a te szolgádnak háza mindörökké.”
(2Sámuel 7,29)

Idén a keresztség sákramentumában részesült:

Morár Mihály és Serfőző Emőke leánya: Morár Eszter,
Röczei Norbert és Miriszlai Csilla fia: Röczei Donát,
Wessely András és Cseri Zsuzsanna fia: Wessely Patrik,
Szabó Józsué Dániel és Gyöngyösi Katalin fia: Szabó Ágoston Csanád,
Csortos Szabolcs és Gergely Réka fia: Csortos Márton,
Kecskés Viktor és Simó Veronika lánya: Kecskés Lili Kiara,
Kovács János Gábor és Simó Veronika lánya: Kovács Miléna,
Lesó Tibor és Hocza Orsolya fia: Lesó Attila,
Maurer Róbert és Czakó Ágnes fia: Mauer Csaba,
Kiss Zoltán és Gyöngyösi Edina lánya: Kiss-Gyöngyösi Emma,
Treszkán Péter és Horváth Viktória fia: Treszkán Ádám,
Komlósi Péter és Teski Anita fia: Komlósi Ádám,
Karcsai Gergely és Gerencsér Ágnes fia: Karcsai Mátyás,
Hajdu Mátyás Benjámin és Porcsalmy Zsuzsa fia: Hajdu Soma.

„Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.” (Zsolt.103,2)

Nagy, nagy ajándékot kaptam.

Nagy, nagy ajándékot kaptam,
és ezt csak utólag tudtam,
hogy életem fája alá az Atyám
nagy, nagy ajándékot tett.
Akkor, amikor az Ígéret
Benne megszületett.

Nagy, nagy ajándék
aki túlnőtte a jászolt
és meggyőzte a világot,
a kereszttel győzött és kiáltott:
„Ha bűneink skarlátpirosak,
hóferré teszem azokat.”

Kiáltott és hív,
lobogó gyertyák fényénél,
kiált és hív,
- könnyek tengerén,
- nyomorultság küszöbén,
„Aki hozzám jő, azt el nem vetem.”
– semmiképpen. –

Fenyőillatú csillag fényében,
mesterkelt boldogság-keresésben,
A legnagyobb ajándékot,
amit az Atya adott
– az egész emberiségnek –
„Az Ige testté lett”!

Miközben kibontom életem
csomagján a szalagot,
a legnagyobb ajándék
ott tündököl, ott ragyog!

Békési Mária

Hírek, információk

- **Egyházfenntartói járulék** befizetésére hivatali időben és istentiszteletek előtt van lehetőség a Lelkészi Hivatalban.
- Kedves Testvérek **BANKSZÁMLASZÁMUNK** a következő:
CIB 10700457-43146002-51100005 .
- Kérjük azokat a Testvéreket, akik szeretnének gyülekezeti híreinkről, alkalmainkról email-be is értesülni, küldjenek egy levelet **rakospalotaovaros@gmail.com** email címre. Köszönjük!